

let, at et sådant skridt er udtryk for en forhastet tankegang. Endvidere bør det sidste punkt vedrørende forbud mod taktiske kernevåben til søs fortsat være aftalestof mellem primært USA og Sovjetunionen. Netop de sømilitære kernevåben har jo været til debat ved folketingsvalget i 1988.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan fuldt ud tilslutte sig de punkter, som flertallet ønsker forhandlet med henblik på sømilitær nedrustning, våbenkontrol og tillidsskabende foranstaltninger. Det er for mindretallet tilfredsstillende at konstatere en bred enighed herom.

Dog finder mindretallet, at den sikkerhedspolitiske situation, jf. NATO's egen trusselvurdering, er ændret så dramatisk i positiv retning i de senere år, at flertallets skridt forekommer utilstrækkelige. Warszawapagten er nærmest ikke eksisterende som militærorganisation, Sovjet er svækket som supermagt og er allerede engageret i en ensidig nedrustning af betydeligt omfang, mens NATO-landene hidtil har forholdt sig afventende. Denne afventende holdning fremmer ikke den positive proces, men kan tværtimod bremse den.

Derfor finder mindretallet, at regeringen ikke bør nøjes med at »overveje« forhandlinger om en bilateral incidentaftale med Sovjetunionen. Regeringen bør straks tage initiativ til sådanne forhandlinger. Ligeledes ønsker mindretallet at understrege, at Danmark ikke bør afvente en international aftale for at modtage invitationer fra Warszawapagten til at sende observatører til sømilitære øvelser eller for at drøfte maritim strategi med Sovjetunionen bl.a. med henblik på at få belyst, hvad der kan være mistillidsskabende.

Mindretallet tilslutter sig opfordringen til regeringen om at arbejde aktivt for, at der indledes forhandlinger om de anførte punkter i alle relevante internationale fora. Men mindretallet finder ikke, at dette arbejde skal sigte på, at sådanne forhandlinger først påbegyndes, efter at der er indgået en aftale om de konventionelle væbnede styrker i Europa.

Mindretallet finder, at regeringen bør arbejde for, at forhandlingerne om sømilitær nedrustning m.m., jf. de anførte punkter, indledes så hurtigt som overhovedet muligt uden at afvente CFE-forhandlingernes afslutning. Der er tre grunde hertil.

For det første er der voksende usikkerhed om, hvornår CFE-forhandlingerne kan afsluttes; det hænger sammen med de store forandringer i den sikkerhedspolitiske situation i Europa, siden forhandlingerne begyndte. Men det kan ikke være rimeligt, at de sømilitære forhandlinger af den grund udskydes i det uvisse.

For det andet burde den sømilitære nedrustning have været inddraget i de europæiske nedrustningsforhandlinger allerede fra første færd. Adskillelsen mellem landmilitær og sømilitær nedrustning er helt kunstig og skyldes primært nogle politisk-strategiske interesser i USA.

For det tredje har denne adskillelse bevirket, at der er risiko for, at – for at citere flertallet – »de gode resultater, som vi opnår til lands, bliver udhulet til søs«. Flertallet vil imødegå denne risiko ved at inddrage de maritime styrker i fremtidige nedrustningsaftaler. Men det betyder i bedste fald, at man i en lang periode, mens der forhandles, må leve med fortsat oprustning til søs, mens nedrustning er påbegyndt til lands. I værste fald, hvis man ikke kan enes om en sømilitær aftale, er der risiko for, at den landmilitære nedrustning sættes over styr.

Derfor beklager mindretallet, at regeringen accepterede, at NATO sagde nej til at inddrage sømilitære forhold i CFE-forhandlingerne. Denne skade kan kun gøres god, hvis Danmark med det samme begynder at argumentere for, at der hurtigt – og uden at afvente CFE-forhandlingernes afslutning – indledes forhandlinger om sømilitær nedrustning, våbenkontrol og tillidsskabende foranstaltninger til søs.

Mindretallet noterer sig, at de begrundelser, flertallet fremfører for behovet for sømilitære tillids- og nedrustningsforanstaltninger, ganske svarer til de begrundelser, der fremføres for tilsvarende foranstaltninger til lands. Mindretallet er enig i disse begrundelser, men hermed har man også erkendt den klare parallelitet og sam-